

Grand Prix Polska ve Wroclawi pohledem Michaela Botura

O prodlouženém víkendu 23. - 26. května 2013 jsme se v malé skupince čtyř lidí z různých koutů republiky sešli v Pardubicích na vlakovém nádraží, abychom mohli započít cestu do Wroclawi, kde se mimo jiné také **bude konat juniorské ME** o velkých prázdninách. Provizorní skupinka nijak speciálně sehraných párů vypadala **Michael Botur - Michal Kopecký a Honza Králík - Martin Scháňka**. Noc ze čtvrtku na pátek jsme po pár odehraných partií na rozehrání strávili doma u našeho kapitána Michala v Trutnově.

V pátek jsme vstali poměrně brzo ráno a vyrazili autem do naší sousední země, Polska. Ubytovali jsme se v hotelu přímo v centru rekreačně sportovního areálu, v jehož velké hale se také konaly naše bridžové soutěže. Rychle jsme se pobavili o systému, který budeme v páru hrát a přesně v poledne startoval první, **vedlejší párový turnaj**. Výsledky z něj nebyly nijak oslnivé, ale podle mě splnil svůj účel a trochu jsme se sehráli.

V odpoledních hodinách byl domluvený **týmový zápas proti polské reprezentaci do dvaceti let**. Místní nám připravili příjemné překvapení, když nám oznámili, že utkání bude **přenášeno online na internet**, což nás určitě příjemně nabudilo. Sehráli jsme poměrně vyrovnanou partii bez větších výkonnostních výkyvů a jen těsně jsme prohráli.

V sobotu nás čekal **týmový turnaj**, který byl velmi silně obsazený (29 týmů). Po základní části jsme se **prokousali na 11. místo, což znamenalo postup do finále**. Tato část se nám vůbec nepodařila a skončili jsme na dvanáctém, posledním, ale docela ceněným místem. Večer jsme přesně stihli začátek finálového utkání Ligy mistrů a plní očekávání dalšího dne šli spát.

V neděli teprve propuklo pořádně bridžové veselí. **Na hlavní turnaj, Velkou cenu Wroclavi, se sjelo pro mě neuvěřitelných 197 párů** a byl to tedy můj suverénně největší turnaj. Organizace byla výborná, a i v tolika lidech turnaj plynul bez větších průtahů. **Skončili jsme kolem poloviny**, což si myslím, že je docela příjemné umístění. Ale to v mém případě nehrálo roli. Já jsem své dojmy čerpal hlavně z toho, že jsem sehrál pár rozdání proti světovým párům a něco mi to dalo do budoucna. Po skončení turnaje jsme rychle upalovali do Pardubic, abych stihl vlak. Ostatní pokračovali autem do Prahy.

Víkend to byl z mého pohledu vydařený, i když jsem byl znovu přesvědčen, že bych se měl intenzivně zlepšovat, jinak by náš kapitán (můj víkendový parták) ztratil nekonečnou trpělivost a třeba by začaly lítat nějaké hlavy. Určitě mohu říct, že **tato akce byla velikou zkušeností a moc se těším na nějakou další příležitost zahrát si tak kvalitní turnaj třeba zase s tolik zkušeným partnerem**.